

§ 17.

Er det vedtaget, at Tvist om en Fordring skal afgøres ved Bølgift, anses Fordringen betimelig paatakt, naar Fordringshaveren inden Fristens Udløb har iværksat, hvad der fra hans Side er at foretage for at bringe Sagen i Gang, og derefter fremmer denne med tilbørlig Hurtighed. Er Bølgiftskendelse affagt, finder Forskrifterne i § 14 tredje Stykke tilsvarende Anvendelse. Ligeledes finder Forskriften i samme Paragrafs andet Stykke tilsvarende Anvendelse, om Bølgiftskendelse ikke opnaas.

§ 18.

Er Paatale rejst mod en af flere Forpligtede, skal Fordringen mod de øvrige anses betimelig paatakt, naar Fordringshaveren inden Udløbet af Forældelsesfristen har givet dem Meddelelse om Følgsningen paa den for Stævnamaal gældende Maade og han derhos indtaler sit Krav inden 6 Maaneder, efter at Sagen er afsluttet ved Dom, Kendelse eller Forlig eller paa anden Maade overensstemmende med de foregaaende Paragraffer.

Tilsvarende Regel gælder, naar Fordringen afhænger af et Rettsforhold, hvormod Sag er rejst af eller mod Fordringshaveren.

§ 19.

Kan en Fordring, hvis Forældelse er at bedømme efter norsk Ret, ikke for Tiden paatales ved norsk Domstol, saasom fordi Skyldneren ikke har bekendt Bopæl eller Opholdssted i Riget, kan Fordringshaveren ved derom inden Fristens Udløb at gøre Anmeldelse bevare Retten til Paatale, indtil et Aar er forløbet fra den Tid, da Afgang til Paatale ved norsk Domstol er indtraadt; dog ikke længere end i 10 Aar fra Anmeldelsen.

Anmeldelsen gøres skriftlig til Underretten paa det Sted, hvor Fordringshaveren har sin Bopæl, eller om han ingen Bopæl har her i Riget, til Kristiania Byret. Den bliver at indføre i en dertil indrettet Bog.

§ 20.

Udløbet af Forældelsesfristen skal ikke være til Hinder for, at det ved Dom i offentlig Straffesag, hvorved nogen domfældes for en Forbrydelse, paalægges Domfældte at tilsvare den Skadelidende Erstatning for det ved Forbrydelsen forvoldte Tab. Bliver en i Straffesagen nedlagt Erstatningspaastand ikke taget under Paakendelse, gælder om Afgang til særskilt Indtale, hvad der i § 14 andet Stykke er bestemt.

§ 21.

Fordring efter Pengeseddel er ikke Genstand for Forældelse efter nærværende Lov.

§ 22.

Bestemmelserne i nærværende Lov skal ikke være til Hinder for, at en længere Forældelsesfrist retsæghdlig kan vedtages for:

1. Gældsbreve, der i Medhold af Lovgivningen udstedes til Shændehaveren;
2. Rente- eller Udbyttekupons til Gældsbreve eller Aktiebrev;
3. Policer, der udstedes af Livrente-, Pensjons- eller Forsikringsindretning, og Kupons til saadanne Policer, samt
4. de i § 4 Nr. 2 omhandlede Fordringer paa Bank eller offentlig Kasse.